

Підсумовуючи, варто зауважити, що значна частина інститутів спадкового права України увібрала в себе окремі риси відповідних інститутів римського приватного права, що пояснюється рецепцією римського права, що безумовно можна охарактеризувати як позитивне явище, що сприяє реалізації інтеграційних процесів в Україні.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Підопригора, О.А., Харитонов, Є.О. Римське право : підруч. / О.А.Підопригора, Є.О.Харитонов. – 2-ге вид. – К. : Юрінком Інтер, 2009. – 528 с.
2. Харитонов Є.О. Концепт приватного права в умовах інтеграції: навч. посіб. / Є.О. Харитонов. – Одеса: Фенікс, 2017 – 260 с.

Синіговець Аліна Володимирівна,

студентка 5-го курсу факультету адвокатури

Національного університету «Одеська юридична академія»

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Некіт К.Г.

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ТА ЛЮДИНА: ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМОДІЇ

Щоб розглянути питання про взаємодію штучного інтелекту та людини треба розглянути визначення штучного інтелекту адже єдиного підходу до розуміння немає. Штучний інтелект часто пропонують як модель чи систему, що визначаються параметрами інтелекту людини. Але інтелект людини - це один із проявів інтелектуальної системи в природі. У філософії не вирішено питання про навколишнє середовище і статус людського інтелекту. Також можна казати про відсутність точного критерію досягнення комп'ютером «розумності», хоча перед штучним інтелектом було звведено низку гіпотез, наприклад, тест Тюринга або гіпотеза Ньюела-Саймона. Нині існує багато наукових підходів як до розуміння задач штучного інтелекту, так і до створення інтелектуальних систем. Штучний інтелект – дуже молода галузь досліджень, започаткована 1956 року. історичний шлях штучного інтелекту нагадує синусоїду, кожен «зліт» якої ініціювався деякою новою ідеєю. На сьогодні її еволюція перебуває у так званому «спаді» і поступається застосуванню вже досягнутих результатів в інших областях науки, промисловості, бізнесі та навіть у повсякденному житті [4, с. 58].

Штучний інтелект – це система, яка відтворює рішення людиною складних завдань в процесі його життєдіяльності (лат. *intelectus* – розум; розумові здібності людини). Людина у своєму житті використовує різноманітні

інтелектуальні функції (інтуїція, творчість, уява, асоціація, індукція, дедукція, пошук та ін.). Створення неприродних систем, які б реалізовували ці функції і є основним завданням проблематики штучного інтелекту. Ця наука пов'язана з психологією, нейрофізіологією, транс гуманізмом та іншими. Як і всі комп'ютерні науки, вона використовує математичний апарат. Велике значення для неї мають філософія і робототехніка [2, с.212].

Також слід виділити ознаки штучного інтелекту:

- розпізнавати та розуміти;
- знаходити спосіб досягнення результату та приймати рішення;
- вчитися.

Щоб зрозуміти проблему взаємодії штучного інтелекту з людиною варто озирнутися у коло і ми побачимо як роботи стали вже частиною людства. У кожному будинку є техніка з приставкою «smart» і люди не уявляють своє життя без телефону. Чи можемо ми собі уявити що буде через 100-200 років. Адже вже зараз відбувається автоматизація (Автоматизація – один із напрямів науково-технічного прогресу, що використовує саморегулюючі технічні засоби і математичні методи з метою звільнення людини від участі в процесах отримання, перетворення, передачі і використання енергії, матеріалів, виробів або інформації, або істотного зменшення ступеня цієї участі або трудомісткості виконуваних операцій) [5, с. 165] і роботи в деякому сенсі «посувають» людей. Вони замінюють людей в деяких сферах. Якщо казати про підприємства, то роботодавцю вигідніше купити робота тим самим скоротивши свої витрати і збільшити продуктивність. Такі компанії, як Google, Amazon та Microsoft, вже сьогодні пропонують своїх домашніх роботів, які мають служити виконавцями функцій домашніх справ: через систему звукового контролю вони вміють вмикати світло, вентиляційну систему чи музику, а також скласти розклад, повідомити про ситуацію із заторами, ввести в курс останніх світових новин або ж порадити найближчий ресторан на ваш смак. Також робот замінює секретаря і може повідомити особам про зайнятість чи відсутність особи. Звичайно ж підвищиться безробіття в багатьох країнах світу і, через деякий час можна буде вже говорити про рівність людини і робота. Адже вже ми знаємо про те, що людиноподібний робот Софія отримала громадянство Саудівської Аравії. Але громадянство – це, насамперед, набір прав та обов'язків. І справа виглядає дещо складнішою, ніж просто небажання бути пліч о пліч із «залізними машинами». На перший погляд, не зовсім зрозуміло, навіщо роботам взагалі надавати якісь права і чому науковцям слід обговорювати дану проблему. Але, судячи зі стрімкого розвитку штучного інтелекту, з'являється дедалі більше припущень, що «машини» братимуть набагато більше участі в

людському повсякденному житті, і це викликає чимало дискусій етичного та юридичного характеру: наприклад, чи дійсно необхідно бути людиною, щоб мати права. Більшість експертів погоджуються з тим, що рано чи пізно це питання загостриться. Спроби створення частинних випадків штучного інтелекту дозволили навчити машині розпізнавати образи, кольори, отримувати інформацію і керувати базами знань, підтримувати спілкування з людиною, але не дали відповіді на найважливіше питання, що таке свідомість, благо, розумність. І чи можливий інтелект без свідомості.

Ще є багато питань стосовно законодавчого та суспільного регулювання штучного інтелекту: чи можна буде вступати в шлюб з людиноподібним роботом; які права має чи матиме робот; чи може машина діяти розумно; чи може вона вирішувати проблеми, які людина вирішує за допомогою міркувань; чи може робот мати розум, свідомість, психічний стан у тій мірі, у якій ними володіє людина; чи може вона відчувати; чи однакова природа людського інтелекту і штучного; чи є у своїй основі людський мозок комп'ютером. Слід звернутися за тлумаченням до філософів, адже мова йде саме про влаштування світу і штучний інтелект вніс до філософії хаос. Щоб казати про законодавче врегулювання штучного інтелекту як нормального влаштування світу треба дуже багато часу, наука розвивається стрімко та вона не зважає на «нормальне функціонування» філософії адже є великий спектр питань які треба вирішити, це наприклад: якщо в майбутньому машини зможуть міркувати, усвідомлювати себе й мати почуття, то що ж тоді робить людину людиною, а машину – машиною; якщо в майбутньому роботи зможуть міркувати, то як складуться відносини людей і роботів; чи буде людина, якій у результаті численних медичних ампутацій замінили 99 відсотків тіла на штучні органи, то вона буде вважатися людиною або машиною тощо [6].

ЛІТЕРАТУРА:

1. Некіт К.Г. Суб'єкти права приватної власності в інформаційному суспільстві / К.Г. Некіт // Lex Portus. – №2 (10). – 2018. – URL: https://lexportus.net.ua/vipusk-2-2018/nekit_k_h_subiekty_prava_pryvatnoi_vlasnosti_v_informatsiinomu_suspilstvi.pdf
2. Глибовець М.М. Штучний інтелект : Підручник / М.М. Глибовець, О.В. Олецький. - Київ : Академія, 2002. - 212 с.
3. ІТ-право: теорія і практика: навч. посібник / авт. кол.; за ред. Є.О. Харитонova, О.І. Харитонової. – Одеса: Фенікс, 2017. – 472 с.
4. Навчальний посібник / Р. О. Ткаченко, Н. О. Кустра, О. М. Павлюк, У. В. Поліщук. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2014. – 58 с.

5. Эндрю А. Искусственный интеллект / А. Эндрю ; пер. с англ. В.Л. Стефанюка, под ред. Д.А. Поспелова. - М. : Мир, 1985. - 165 с.
6. Бовыкин В.И. Философия искусственного интеллекта: проблемы терминологии и методологии // Философия и культура 8 (56) 2012. - URL: http://www.nbpublish.com/library_get_pdf.php?id=21043

Сітніков Микита Романович,
студент 3-го курсу соціально-правового факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Фомічова Н.В.

ПОНЯТТЯ, СУТНІСТЬ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ФАКТОРИНГУ В УКРАЇНІ

У сучасних умовах економічного розвитку існує безліч проблем, з якими стикаються підприємства у процесі свого функціонування. Однією з таких проблем є неналежна і несвоєчасна оплата фінансових зобов'язань боржниками. Так, підприємці, працюючи із відстрочкою платежів, мають справу із дебіторськими заборгованостями, які «заморожують» оборотні кошти і значно сповільнюють розвиток всього підприємства. Як наслідок, вільних коштів у підприємця стає дедалі менше, тому він задля порятунку свого бізнесу має звертатися до банку за кредитом, однак зазвичай сума не є достатньою, оскільки всі його кошти знаходяться в обігу, а застава майна має досить ризикові наслідки у вигляді втрати цього самого майна. Саме для вирішення таких питань, підприємці звертаються до такої фінансової послуги, як факторинг.

Згідно із статтею 1077 Цивільного кодексу України 2003 року (далі ЦК України), за договором факторингу (фінансування під відступлення права грошової вимоги) одна сторона (фактор) передає або зобов'язується передати грошові кошти в розпорядження другої сторони (клієнта) за плату (у будь-який передбачений договором спосіб), а клієнт відступає або зобов'язується відступити факторові своє право грошової вимоги до третьої особи (боржника) [1].

Суть факторингу полягає у тому, що банк або інша фінансова установа, яка має право здійснювати факторингові операції (фактор), надає клієнту за плату фінансування в обмін на відступлення клієнтом фактору прав вимоги до боржників, які виникли з договорів поставки, надання послуг тощо. В обмін на право вимоги дебіторської заборгованості фактор зобов'язується одразу виплатити клієнтові аванс, розмір якого зазвичай складає до 90% від вартості